

César Alcalá conversa amb Josep Maria Mateo Forner

Porthos, Athos i Aramis van néixer i van viure a Bearn. Posteriorment van marxar a París per ser mosqueters de la Guàrdia. Amb Josep Maria i l'actual alcalde de la Roca, Rafael Ros, hi ha aquesta mateixa analogia. Els tres vam néixer a Barcelona, vàrem viure part de la nostra vida a l'Avinguda República Argentina, ens vam traslladar a la Roca i, avui en dia, formem part del Consistori.

“L'egoisme és la principal causa dels problemes que patim”

José Maria Mateo alterna les seves funcions de banquer amb la política. A l'hípica Can Patau ha passat gran part de la seva vida. El seu fill, Dani Mateo, és un reconegut còmic, al qual podem veure a La Sexta al costat del Gran Wyoming. Mateo és un personatge curiós i atípic. Al seu fill se li podria dir “*de raza le viene al galgo*”. En aquest duel, com m'ha comentat, es presenta en estat pur. Doncs bé, un cop introduït el personatge, ha arribat el moment de batre'ns en duel. En garde, Monsieur Mateo.

CA. - Estem vivint una situació econòmica a nivell mundial que em recorda la gran depressió de 1929. Ni els nostres pares ni nosaltres havíem viscut una cosa semblant. Einstein va dir que “en els moments de crisi només la imaginació és més important que el coneixement”. Estic d'acord amb ell. La situació actual ha fet que molts aguditzin l'enginy. Consideres que aquesta crisi és perquè el vell encara no ha mort i el nou no acaba de néixer? Dit d'una altra manera, ¿quins aspectes positius i negatius veus en l'actual situació socioeconòmica?

JMM. - Imaginació. Sí, però, s'ha aplicat a fomentar els aspectes negatius: especulació, corrupció, ànsies de poder, en lloc de potenciar i unificar esforços per detectar els autèntics problemes i buscar les solucions.

Dius que el vell no ha mort i el nou no ha nascut, crec que el vell es resisteix a morir i el nou es resisteix a néixer, els uns perquè no volen delegar, compartir coneixements, i els altres perquè se senten insegurs per a afrontar problemes i prendre decisions, a causa de la política de no compartir informació ni preparar els recanvis naturals i necessaris en tota cúpula de poder.

Els aspectes negatius de l'actual situació els veiem tots: deteriorament de l'estat del benestar que comporta pèrdua de drets socials (educació-sanitat-habitatge-treball). Malgrat això, hi ha una cosa positiva, haurem d'assumir la situació real TOTS. Fins ara la mentalitat de molta gent era la d'eludir els problemes, no afrontar-los, aquesta actitud està canviant i permetrà que creixi, s'enforteixi i es consolidi un esperit col·lectiu de solidaritat i esforç perquè tots els que formem part d'aquesta societat treballem de forma conjunta i trobem solucions als problemes.

CA. - Diu Scott Card que la desocupació és

La conversa va acabar amb un duel als camps de La Roca.

“Dius que el vell no ha mort i el nou no ha nascut, crec que el vell es resisteix a morir i el nou es resisteix a néixer”

la manera que té el capitalisme per aconseguir que plantis un jardí. Potser la frase sigui massa trivial. M'agradaria conèixer la teva opinió sobre la repercussió que pot tenir la desocupació a nivell social i si pots aportar alguna idea per solucionar-ho.

JMM. - Avui, en la nostra societat, la desocupació, la inseguretats en el treball, són factors que afecten de manera directa a la nostra estructura familiar. Tenim una societat que està envellint de forma progressiva. Una part cada vegada més rellevant de la nostra població viu de les seves pensions i resulta que part d'aquestes pensions han de dedicar-se a ajudar els seus fills que es troben desocupats, per la qual cosa s'està

trencant i invertint el cicle natural (preparació i formació que es dona als fills perquè puguin guanyar-se la vida en un futur i que puguin ajudar els seus pares en la vellesa).

Per tant, tenim un greu problema que només es pot solucionar creant ocupació i per a això hi ha diverses coses a fer: d'una banda ajudar les petites i mitjanes empreses que avui necessiten finançament per mantenir i obrir nous mercats, ajudar els emprenedors que volen iniciar projectes, convèncer els inversors estrangers perquè no traslladin les seves empreses a altres països amb mà d'obra més barata.

Per aconseguir aquests objectius s'han d'implicar dos grans grups: Entitats Financeres (Bancs i Caixes) i Sindicats.

Els primers han de fer fluir el crèdit cap a les empreses perquè obtinguin el finançament necessari per al seu funcionament, i els segons han de ser flexibles en les seves reivindicacions laborals perquè, depenent de la situació, es conjuguen amb els costos laborals, perquè aquests puguin ser competitius.

CA. - Un dels problemes de la societat, augmentat per l'actual crisi, és la pobresa. Si

Xavier Solanas